

prima instanță: E. Galușceac
instanța de apel: M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu

nr. 2ra-1040/16

DECIZIE

09 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea
Galina Stratulat
Oleg Sternioală
Ala Cobăneanu

examinând recursurile declarate de către Inspectoratul de poliție Botanica, municipiul Chișinău și Natalia Lașco

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Nataliei Lașco împotriva Inspectoratului de poliție Botanica municipiul Chișinău și Inspectoratului General al Poliției cu privire la încasarea indemnizației de eliberare din serviciu, a dobânzii de întârziere și repararea prejudiciului moral

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul de poliție Botanica, mun. Chișinău, admis apelul declarat de către Natalia Lașco, casată hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 10 iulie 2015 în partea respingerii pretențiilor cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și repararea prejudiciului moral și emisă în această parte o nouă hotărâre cu privire la admiterea parțială a acestor pretenții, iar în rest hotărârea a fost menținută

constată:

La 30 aprilie 2015, Natalia Lașco a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului de poliție Botanica municipiul Chișinău cu privire la încasarea indemnizației de eliberare din serviciu, a dobânzii de întârziere și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că prin ordinul șefului Inspectoratului General al Poliției nr. 21ef din 16 ianuarie 2015 a fost eliberată din funcția de inspector principal al Serviciului statistic al Secției management operațional al Inspectoratului de poliție Botanica, mun. Chișinău, cu încetarea serviciului în Poliție din cauza stării de sănătate în urma recunoașterii incapacității

de a exercita serviciul în Poliție, în conformitate cu decizia comisiei medicale speciale a Ministerului Afacerilor Interne.

Menționează că în conformitate cu prevederile art. 65 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, ea beneficiază de o indemnizație unică de eliberare din serviciu în mărime de 10 salarii lunare, ce constituie suma de 62550 lei.

Suține că conform art. 186 alin. (4) din Codul muncii, plata indemnizației de eliberare din serviciu se efectuează la locul de muncă precedent.

Afirmă că pârâtul, încălcând prevederile legale citate, nu i-a achitat indemnizația până în prezent.

Relevă că la 02 aprilie 2015, s-a adresat pârâtului cu o cerere prealabilă, prin care a solicitat achitarea în mod benevol a sumei indemnizației în termen de până la 15 aprilie 2015, dar a fost respinsă din lipsa de mijloace financiare.

Mai relevă că prin acțiunile ilegale ale pârâtului i-au fost cauzate pagube morale, dânsa aflându-se într-o stare psihologică tensionată, deoarece nu dispune de surse bănești suficiente pentru tratamentul bolii constatate de către comisia Ministerului Afacerilor Interne, iar banii primiți în calitate de indemnizație trebuia să-i folosească pentru primirea asistenței medicale peste hotarele țării.

Solicită încasarea de la pârât a indemnizației de eliberare din serviciu în sumă de 62550 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 0,01% din suma de 62550 lei calculată de la 15 aprilie 2015 până la data achitării ei, a sumei de 10000 lei cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 1000 lei.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 03 iunie 2015 a fost atras în proces Inspectoratul General al Poliției în calitate de copârât (f. d. 23).

Ulterior, Natalia Lașco a depus cerere de chemare în judecată suplimentară, prin care a solicitat încasarea de la pârât a indemnizației de eliberare din serviciu în sumă de 11259 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 9382,50 lei (calculată în mărime de 0,1% din suma de 62550 lei, pentru perioada 20 ianuarie 2015-18 iunie 2015), a dobânzii de întârziere în mărime de 0,1% din suma de 11259 lei calculată de la 18 iunie 2015 până la data achitării, a sumei de 10000 lei cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 1000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 10 iulie 2015 acțiunea a fost admisă parțial, au fost încasate de la Inspectoratul de poliție Botanica mun. Chișinău în beneficiul Nataliei Lașco suma de 11259 lei cu titlu de indemnizație restantă de eliberare din serviciu și suma de 1000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015 a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul de poliție Botanica mun. Chișinău, admis apelul declarat de către Natalia Lașco, casată hotărârea primei instanțe în partea respingerii pretențiilor cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și repararea prejudiciului moral și emisă în această parte o nouă hotărâre, prin care pretențiile menționate au fost admise parțial și au fost încasate de la Inspectoratul de poliție

Botanica mun. Chişinău în beneficiul Nataliei Laşco suma de 9382,50 lei cu titlu de dobândă de întârziere şi suma de 3000 lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest hotărârea primei instanţe a fost menţinută.

La 10 martie 2016, Inspectoratul de poliţie Botanica mun. Chişinău a declarat recurs împotriva deciziei instanţei de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanţei de apel şi hotărârii primei instanţe şi emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acţiunii.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu hotărârile judecătoreşti, deoarece instanţele judecătoreşti nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată şi au interpretat în mod eronat legea.

Menţionează că instanţele judecătoreşti au dat apreciere numai argumentelor invocate de către intimată şi nu au luat în considerare argumentele şi probele invocate de către recurent.

Suşţine că instanţa de apel eronat a interpretat prevederile art. 330 alin. (2) din Codul muncii şi neîntemeiat a încasat dobânda de întârziere în sumă de 9282,50 lei, deoarece vina angajatului nu a fost stabilită, or, lipsa mijloacelor financiare a fost creată de criza politică prin neadoptarea Legii bugetului de stat pentru anul 2015.

Suşţine că în luna mai 2015, au fost înaintate spre aprobare Ministerului Afacerilor Interne şi Ministerului Finanţelor planurile de finanţare, cu planificarea surselor financiare pentru plata indemnizaţiilor la concediere şi, ca urmare, după aprobarea acestora, în luna iunie 2015, au fost achitate datoriile acumulate la situaţia din 01 mai 2015.

Consideră că la emiterea deciziei, instanţa de apel nu a analizat toate probele în cumul pentru a stabili presupusa vină, pe care o poartă recurentul şi nejustificat a dispus încasarea dobânzii de întârziere şi repararea prejudiciului moral.

Afirmă că raporturile de muncă între recurent şi intimată au fost încetate în baza art. 47 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 cu privire la activitatea Poliţiei şi statutul poliţistului şi anume, din cauza stării de sănătate în cazul recunoaşterii incapacităţii de a exercita serviciul în poliţie în conformitate cu decizia comisiei medicale centrale a Ministerului Afacerilor Interne şi nu ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci.

Consideră că, instanţa neîntemeiat a încasat suma de 3000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Relevă că conform art. 90 alin. (3) din Codul muncii, legiuitorul prevede doar în cazul transferului sau eliberării nelegitime din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia.

Mai indică că intimata a încetat raporturile de muncă cu recurentul în baza art. 47 alin. (1) lit. e) din Legea enunţată, dar nu a fost eliberată nelegitim din serviciu, astfel, nu există temei legal privind obligarea angajatorului la repararea prejudiciului moral.

Invocă că instanţa de apel nu a ţinut cont de prevederile art. 1422 şi 1423 din Codul civil şi de Hotărârea explicativă a Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 9

din 09 octombrie 2006 cu privire la aplicarea de către instanțele de judecată a legislației care reglementează repararea prejudiciului moral.

Menționează că în legătură cu modificările operate în Codul fiscal prin Legea nr. 71 din 12 aprilie 2015, începând cu 01 mai 2015, au fost abrogate prevederile lit. g) a art. 20 din Codul fiscal, care stabileau ca tip de venit neimpozabil indemnizația de concediere stabilită de legislația în vigoare, însă actualmente, acest tip de venit cade sub incidența prevederilor art. 18 lit. o) din Codul fiscal ca sursă de venit impozabilă, ce urmează a fi inclusă în venitul brut al contribuabilului.

Sușține că instanțele judecătorești, încasând cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1000 lei, au apreciat această sumă ca rezonabilă, însă aceste cheltuieli nu au fost apreciate conform pct. 21¹ din Hotărârea explicativă a Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 25 din 28 iunie 2004 cu privire la practica aplicării de către instanțele judecătorești a legislației despre încasarea cheltuielilor de judecată în cauzele civile.

Afirmă că instanțele judecătorești nu au argumentat dacă aceste cheltuieli au fost reale, necesare și într-un quantum rezonabil, nefiind anexată nicio listă detaliată a tuturor cheltuielilor invocate, a orelor de program petrecute de către reprezentantul intimatei asupra cauzei, a complexității cauzei, a aportului avocatului.

La 04 aprilie 2016, Inspectoratul de poliție Botanica, mun. Chișinău a depus cerere de recurs suplimentară, în care a invocat că instanțele judecătorești eronat au dispus încasarea indemnizației de eliberare din serviciu și a dobânzii de întârziere și repararea prejudiciului moral din contul Inspectoratului de poliție Botanica mun. Chișinău, or, aceste pretenții urmau a fi înaintate împotriva angajatorului, Inspectoratul General al Poliției și nu împotriva Inspectoratului de poliție Botanica mun. Chișinău, deoarece ultimul nu este o persoană juridică și nu dispune de un buget de finanțare.

La 15 aprilie 2016, Natalia Lașco a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia și modificarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe prin indicarea în dispozitivul acestora a Inspectoratului General al Poliției în loc de Inspectoratul de poliție Botanica mun. Chișinău, iar în rest menținerea hotărârilor judecătorești.

În motivarea recursului a indicat că încasarea de către instanțele judecătorești a indemnizației de eliberare din serviciu, a dobânzii de întârziere, a prejudiciului moral și a cheltuielilor de asistență juridică din contul Inspectoratului de poliție Botanica mun. Chișinău contravine Recomandării Curții Supreme de Justiție nr. 80 din 21 octombrie 2015 cu privire la subiectul responsabil de achitarea sumelor bănești izvorâte din litigiile intentate de angajații Ministerului Afacerilor Interne și subdiviziunilor subordonate acestuia.

La 17 mai 2016, Inspectoratul General al Poliției a depus referință la cererea de recurs declarată de Natalia Lașco, solicitând respingerea recursului ca tardiv și neîntemeiat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 29 decembrie 2015, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 115 a), însă careva date despre recepționarea acesteia de către recurenți, la materialele dosarului, lipsesc.

Astfel, se constată că recurenții Inspectoratul de poliție Botanica, mun. Chișinău și Natalia Lașco s-au conformat prevederilor legale și au declarat recursurile împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015 în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursurile, de a casa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere parțială a acțiunii din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

La caz se constată că Natalia Lașco prin acțiunea înaintată în instanța de judecată împotriva Inspectoratului de poliție Botanica, mun. Chișinău a solicitat prin cererea de chemare în judecată suplimentară încasarea de la Inspectoratul de poliție Botanica, mun. Chișinău a indemnizației de eliberare din serviciu în sumă de 11259 lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 9382,50 lei (calculată în mărime de 0,1% din suma de 62550 lei, pentru perioada 20 ianuarie 2015-18 iunie 2015), a dobânzii de întârziere în mărime de 0,1% din suma de 11259 lei calculată de la 18 iunie 2015 până la data achitării, a sumei de 10000 lei cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 1000 lei.

Fiind investită cu examinarea prezentului litigiu, prima instanță s-a pronunțat în favoarea admiterii parțiale a acțiunii, a încasat de la Inspectoratul de poliție Botanica mun. Chișinău în beneficiul Nataliei Lașco suma de 11259 lei cu titlu de indemnizației restantă de eliberare din serviciu și suma de 1000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Judecând apelul declarat de Inspectoratul de poliție Botanica, mun. Chișinău, instanța de apel l-a considerat neîntemeiat pe care l-a respins, iar apelul declarat de Natalia Lașco l-a considerat întemeiat pe care l-a admis și a casat hotărârea primei instanțe în partea respingerii cererii de încasare a dobânzii de întârziere și a prejudiciului moral, și a emis în această parte o nouă hotărâre prin care a fost încasat de la Inspectoratul de poliție Botanica, mun. Chișinău în beneficiul Nataliei Lașco suma de 9382, 50 lei cu titlu de dobândă de întârziere și prejudiciul moral în mărime de 3000 lei. În rest, hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 10 iulie 2015 a fost menținută.

Instanța de recurs reține că deși, la soluționarea pricinii au fost stabilite pe deplin circumstanțele care au importanță pentru judecarea cauzei în fond, soluția instanțelor de judecată ierarhic inferioare nu poate fi menținută, aceasta rezultând din aplicarea greșită și interpretarea eronată a normelor de drept material relevante la caz.

Astfel, actele cauzei denotă că prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 21 ef din 16 ianuarie 2015, Natalia Lașco a fost eliberată din funcția de inspector principal al serviciului statistic al secției management operațional al Inspectoratului de Poliție Botanică, mun. Chișinău, în legătură cu starea sănătății în urma recunoașterii incapacității de a exercita serviciul, în conformitate cu decizia comisiei medicale centrale a Ministerului Afacerilor Interne (f. d. 8).

Conform art. 65 alin. (2) lit. c) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, în cazul eliberării din serviciu în legătură cu pensionarea sau din cauza reducerii personalului ori a lichidării subdiviziunii, polițistului i se acordă o indemnizație unică în corespundere cu vechimea calendaristică în serviciu în Poliție, de la 15 la 20 de ani în mărime de 10 salarii lunare.

Potrivit art. 20 lit. g) Cod fiscal în redacția Legii din 08 februarie 2007, indemnizațiile de concediere stabilite conform legislației, este o sursă de venit neimpozabilă.

Conform art. 143 alin. (1) lit. a) Codul muncii dacă nu se contestă cuantumul tuturor sumelor ce se cuvin salariatului de la unitate, efectuarea achitărilor se face în caz de încetare a contractului individual de muncă cu un salariat care continuă să lucreze până în ziua eliberării din serviciu – în ziua eliberării.

Având la bază prevederile enunțate, instanța de recurs stabilește corectitudinea concluziei instanțelor de judecată ierarhic inferioare cu privire la temeinicia cerinței Nataliei Lașco cu privire la încasarea indemnizației restante de eliberare din serviciu în sumă de 11259 lei.

Asta deoarece materialele cauzei denotă cu certitudine că la momentul eliberării din serviciu la 16 ianuarie 2015, angajatorul nu i-a achitat Nataliei Lașco indemnizația de eliberare din serviciu, fapt ce se confirmă și prin răspunsul Inspectoratului de poliție Botanică, mun. Chișinău nr. L 477/15 din 08 aprilie 2015, prin care i s-a comunicat recurentei Natalia Lașco că într-adevăr beneficiază de 10 salarii lunare la concediere, ceea ce constituie 62550 lei, însă din motivul că până la acel moment nu a fost aprobată Legea bugetului pe anul 2015, datoria acumulată nu a fost posibil de a fi achitată (f. d. 15).

În același timp se mai constată că ulterior, prin ordinul de plată nr. 326 din 16 iunie 2015, angajatorul a transferat la contul cardului bancar al Nataliei Lașco, cu titlu de indemnizație, suma în mărime de 51291 lei, fiind reținut impozitul pe venit în sumă de 11259 lei, ce se atestă și prin certificatul Inspectoratului de poliție Botanică, mun. Chișinău nr. 226 din 29 iunie 2015, care indică că la 16 iunie 2015 Natalia Lașco a primit conform dispoziției de plată nr. 326 indemnizația în mărime de 51291 lei, fiind indicat că suma de 62550 lei a fost impozitată conform codului

fiscal pentru anul 2015, iar impozitul pe venit a constituit suma de 11259 lei (f. d. 41, 33).

Instanța de recurs relevă că instanțele de judecată ierarhic inferioare corect au reținut și faptul că angajatorul la achitarea indemnizației Nataliei Lașco la 16 iunie 2015 incorect a aplicat instituția impozitării prin prisma art. 20 lit. g) Cod fiscal în redacția Legii din 15 aprilie 2015, în vigoare din 01 mai 2015.

Or, legea fiscală nu are efect retroactiv, fapt ce direct rezultă din art. 3 alin. (4) Cod fiscal potrivit căruia impozitarea se efectuează în baza prezentului cod și a altor acte normative adoptate în conformitate cu acesta, publicate în mod oficial, și care sunt în vigoare pe perioada stabilită pentru achitarea impozitelor și taxelor.

Distinct de cele menționate, instanța de recurs relevă corectitudinea soluției instanțelor de judecată ierarhic inferioare în sensul că indemnizația de eliberare din serviciu nu a fost achitată Nataliei Lașco integral, neîntemeiat fiind reținut impozitul în mărime de 11259 lei din suma de 62550 lei, astfel că în beneficiul ultimei urmează a fi încasată această sumă.

Totodată, instanța de recurs găsește corectă și soluția primei instanțe cu privire la respingerea capătului de cerere cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și a prejudiciului moral.

Astfel, potrivit art. 330 alin. (2) Codul muncii, în caz de reținere, din vina angajatorului, a salariului (art. 142), a indemnizației de concediu (art. 117), a plăților în caz de eliberare (art.143) sau a altor plăți (art.123, 124, 127, 139, 186, 227 lit. j), 228 alin. (8) etc.) convenite salariatului, acestuia i se plătesc suplimentar, pentru fiecare zi de întârziere, 0, 1 la sută din suma neplătită în termen.

În speță, prin prisma normei enunțate instanța de recurs reține că nu a fost probată vina angajatorului la întârzierea achitării plăților de concediere a reclamantei.

În susținerea acestei opinii se va reține prevederile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 320 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului stipulează că poliția este finanțată de la bugetul de stat și alte surse neinterzise de lege. Prin adoptarea Legii nr. 320 cu privire la activitatea Poliției și statutului polițistului din 27 decembrie 2012 au fost puse în aplicare unele garanții sociale, care necesită surse financiare suplimentare, fiind totodată majorate și cuantumurile indemnizației la încetarea raporturilor de muncă. Cheltuielile efectuate la achitarea indemnizației unice de concediere sunt de ordin neprevăzut și nu pot fi planificate inițial la repartizarea bugetului. Fiindcă, numărul de angajați, care urmează a fi eliberați pe parcursul anului nu poate fi estimat exact duce la formarea unei datorii care depășesc sumele alocate în acest sens.

În raport de această normă legală, în speță se constată că recurenta Natalia Lașco a întrerupt raportul de muncă la 16 ianuarie 2015, când nu era aprobată Legea bugetului pentru anul 2015, ca urmare, fiind imposibil de identificat surse financiare suplimentare pentru a achita indemnizația unică de concediere.

Mai mult ca atât, la 01 martie 2015, potrivit informației operative privind starea decontărilor formate din cheltuielile de bază în instituțiile finanțate din

buget, de către Inspectoratul General al Poliției a fost solicitată alocarea surselor financiare suplimentare în scopul stingerii datoriilor, Legea bugetului pentru anul 2015 fiind aprobată la 28 aprilie 2015.

Iar urmare a alocării surselor financiare suplimentare, angajatorul benevol, la 16 iunie 2015 a transferat la contul de card al Nataliei Lașco indemnizația de eliberare din serviciu în mărime de 51291 lei.

Din aceste considerente, instanța de recurs conchide că instanța de apel incorect a apreciat circumstanțele cauzei, constatând că în speță au relevanță sancțiunile prevăzute la art. 330 alin. (2) Codul muncii, pentru calcularea unei penalități în mărime de 0,01% din suma achitată cu întârziere.

De altfel, și cerința recurentei Natalia Lașco cu privire la încasarea prejudiciului moral întemeiat a fost respinsă de prima instanță.

Or, potrivit art. 329 alin. (1) Codul muncii, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

Însă pentru angajarea răspunderii patrimoniale pentru daune morale este necesar să se dovedească elementele răspunderii civile, respectiv fapta ilicită a angajatorului, prejudiciul și legătura de cauzalitate. Deci, angajatorul este obligat să îl despăgubească pe salariat în situația în care acesta a suferit un prejudiciu material sau moral din culpa angajatorului în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de muncă.

Astfel, în speță după cum a fost menționat mai sus, nu a fost probată vina angajatorului la întârzierea achitării plăților de concediere recurentei Natalia Lașco.

Sub aspectul celor relatate se atestă netemeinicia concluziei instanței de apel de încasare a dobânzii de întârziere în mărime de 9382, 50 lei și a prejudiciului moral în mărime de 3000 lei.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească părții care a avut câștig de cauză toate cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Conform art. 96 alin. (1) - (1¹) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Prin prisma normelor enunțate, instanța de recurs apreciază ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe de încasare în beneficiul Nataliei Lașco, a cheltuielilor de judecată în mărime de 1000 lei, formate din cheltuieli pentru asistență juridică acordată Nataliei Lașco de către avocatul Tatiana Lepădatu în baza mandatului seria MA nr. 0779551 (f. d. 4), cheltuieli ce se confirmă prin

bonul de plată seria EP nr. 894164 din 27 aprilie 2015 (f. d. 5), care în opinia instanței de recurs au fost reale, necesare și au avut un quantum rezonabil și corespund prevederilor art. 96 CPC.

În același timp, instanța de recurs remarcă că, deși prima instanță întemeiat a constatat că în beneficiul Nataliei Lașco urmează a fi încasată suma de 11259 lei cu titlu de indemnizație restantă la eliberarea din serviciu și suma de 1000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, în rest acțiunea fiind respinsă, corectitudinea soluției primei instanțe în partea admiterii acțiunii fiind stabilită și de instanța de apel, menținerea actelor judecătorești în acest sens este imposibilă, ori instanțele de judecată ierarhic inferioare incorect au încasat aceste sume de la Inspectoratul de poliție Botanica, mun. Chișinău, corect suma solicitată urmând a fi încasate de la Inspectoratul General al Poliției.

În susținerea concluziei enunțate se vor reține prevederile art. 13 alin. (1) lit. g) din Legea cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului nr. 330 din 27 decembrie 2012, potrivit căruia Șeful Inspectoratului General al Poliției numește și eliberează din funcție personalul Inspectoratului General al Poliției, șefii și personalul subdiviziunilor, cu excepția celor specificați la art. 7 lit. d) și e);

Prin anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 986 din data de 24 decembrie 2012 publicată în Monitorul Oficial nr. 273-279 la 28 decembrie 2012, cu privire la structura și efectivul-limită ale Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, s-a stabilit lista subdiviziunilor subordonate Inspectoratului General al Poliției, printre care și Inspectoratele de poliție.

Astfel fiind, este indubitabil că inspectoratele de poliție, inclusiv cel al sectorului Botanica, mun. Chișinău, fac parte din subdiviziunile subordonate Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

La acest segment este necesar de menționat și Recomandarea Curții Supreme de Justiție nr. 80 din 21 octombrie 2015 cu privire la subiectul responsabil de achitarea sumelor bănești izvorâte din litigiile intentate de angajații Ministerului Afacerilor Interne și subdiviziunilor subordonate acestuia, care explică că în contextul în care acțiunea având ca obiect plata sumelor salariale va fi înaintată de un angajat al Inspectoratului General al Poliției, instanța de judecată va ține cont de faptul că, sumele salariale și aferente acestora vor putea fi solicitate de la instituția în care activează acesta, concluzie ce rezidă din efectele principiilor acțiunii legii în timp și asupra persoanelor. Ca efect al principiilor enunțate, din momentul intrării în vigoare a Legii nr. 320 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului și ca rezultat al constituirii Inspectoratului General al Poliției, soluționarea diferendelor izvorâte din raporturile de muncă iscate între angajații din subordinea acestuia va viza anume Inspectoratul General al Poliției cu care salariații au încheiat nemijlocit contracte individuale de muncă.

Din perspectiva celor expuse, având în vedere faptul că circumstanțele pricinii au fost constatate de către instanțele de judecată ierarhic inferioare, însă normele de drept material au fost aplicate eronat, nefiind necesară verificarea suplimentară a

cărorva dovezi, Colegiul civil și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursurile declarate de Inspectoratul de poliție Botanica, mun. Chișinău și Natalia Lașco, de a casa integral decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe și a emite o hotărâre nouă cu privire la admiterea parțială a acțiunii prin care a încasa de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul Nataliei Lașco indemnizația restantă de eliberare din serviciu în mărime de 11259 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1000 lei, iar în rest cerințele Nataliei Lașco se resping, ca neîntemeiate.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide :

Se admite recursul declarat de Inspectoratul de poliție Botanica municipiul Chișinău.

Se admite recursul declarat de Natalia Lașco.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015 și hotărârea Judecătoriai Botanica, mun. Chișinău din 10 iulie 2015, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Nataliei Lașco împotriva Inspectoratului de poliție Botanica municipiul Chișinău și Inspectoratului General al Poliției cu privire la încasarea indemnizației de eliberare din serviciu, a dobânzii de întârziere și repararea prejudiciului moral și se emite o hotărâre nouă prin care:

Se admite parțial acțiunea Nataliei Lașco.

Se încasează de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul Nataliei Lașco indemnizația restantă de eliberare din serviciu în mărime de 11259 (unsprezece mii două sute cincizeci și nouă) lei.

Se încasează de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul Nataliei Lașco cheltuielile de asistență juridică în mărime de 1000 (una mie) lei.

În rest, cerințele Nataliei Lașco se resping, ca neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Galina Stratulat

Oleg Sternioală

Ala Cobăneanu